1

२३०२

॥०॥ श्रीमिन्नाथाष्टकप्रारम्भः ॥०॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ नमो वीरेश्वराय यजितं नंनं ... यत्र तन्न प्राप्य यच्चात्तत क
यं चं यत्र नस्र कं ... लो यांद्भितीपं महत्तं स्वयं ... ना नास्ति किंचित् ॥
एको रुद्रो न द्वितीयोऽवतस्थे तस्मादेकं त्वां प्रपद्ये महेशम् ॥१॥ एकः कर्ता
 त्वं हि सर्वस्य शंभो नाहं नूपोऽव्ययः ॥ ... पने कत्त त्ता त्वा त्वं 
त्वां विन्नै कां प्रपद्ये ॥२॥ रज्जौ सर्पः शुक्तिकायां च रौप्यं नेरः पूरस्तान्मृगाख्ये म
रीचौ ॥ यद्वत्तद्विश्व एषः प्रपंचो ... तातेतं प्रपद्ये महेशम् ॥३॥ तोये शैत्यं
दाहकत्वं च वह्नौ तापो भानौ शीतभानौ प्रसादः ॥ पुष्पे गंधो दुग्धमध्ये पि सर्पि
र्यत्तच्छंभो त्वं ततस्त्वां प्रपद्ये ॥४॥ शब्दं गृह्णास्यश्रवास्त्वं हि जिघ्रेरघ्राणस्त्वं व्य

प्रत्यब्रवीत्किं न ज्ञातं सर्वज्ञस्य तव प्रभो ॥१०॥ सर्वान्तरात्मा भगवान्सर्वः ॥३॥
सर्वप्रदो भवान् । पंचांगप्रीतिनिघ्नके मं किमीशो देन्यकारिणी ॥११॥ इति श्रुत्वा
वचस्तस्य देवो विश्वा नारस्य हि ... चेः ... चि ... तस्या प्य ... विस्मिता ... पृ... ः॥१२॥
पीलउवाच । तस्याः ... चे ... चि ... त्वां यो / भि नाथः कृतो हृदि भावपरो ध
॥४॥ कालेन सं भविष्यन्ति तं श प ॥१३॥ तव पुत्रत्वमेष्यामि ... चिन्त्वां न हा मने त्वां तो
गृहपतिर्नाम्ना ... ः सर्वामराप्रियः ॥१४॥ भ्रामिला ... कं ... त्तो ... मेतत्प पे
तिन्म ... भाजनप ... त्कामकरित्र ... सर्वानिधौ १५॥ एतत्तो ... स्य पठनं
... पो न धनप्रदम् ॥ सर्वशान्तिकरं चैव ... परिनाशनम् ॥१६॥

द्विरायासि दूरात् अनंतः पश्येत्वं रसज्ञो ६ प्रतिः [illegible] त्वं सम्प्राप्येव तस्त्वां प्रपद्ये ॥५॥
नो वेद त्वामीश साक्षाद्धि वेदो नो वा विष्णुर्नो विधाताखिलस्य ॥ नो योगीन्द्रा
नेन्द्र मुख्याश्च देवा भक्तो वेदस्त्वामतस्त्वां प्रपद्ये ॥६॥ नो ते गोत्रं नेश जन्मापि नाख्या
नो वा रूपं नैव शीलं न देशः इत्थं भूतोपीश्वरस्त्वं त्रिलोक्याः सर्वान् कामान्
पूरयेत्तद्भजे त्वाम् ॥७॥ त्वत्तः सर्वं त्वं हि सर्वं स्मरारे त्वं गौरीशस्त्वं च नग्नोतिशान्तो ॥
त्वं वै वृद्धस्त्वं युवा त्वं च बालस्तत्त्वं यत् [illegible] किं नास्ति तस्त्वां प्रपद्ये ॥८॥ स्तुत्वेति विप्रो
धनिपपात तं भूमौ तावत् [illegible] यावद्दण्डवती [illegible] हृष्टस्तावत्स बालोखिलवृद्ध वृद्धः
प्रोवाच भूदेव वरं वृणीहि ॥९॥ तत उत्थाय हृष्टात्मा मुनिर्विश्वानरः कृती ॥

१३०० सुदर्शनकवच

3

सुदर्शन
स्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः॥ ॐ अस्य श्रीमहासुदर्शनकवचमहामन्त्रस्य श्रीहिर्बु
ध्न्य ऋषिरनुष्टुप् छन्दः श्रीसुदर्शन पुरुषो देवः महाविष्णुर्देवता ॐ
बीजं ह्रीं शक्तिः क्रों कीलकम् श्रीसुदर्शनप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियो
गः॥ सुदर्शन महाज्वाल कोटिसूर्यसमप्रभ पद्मस्मरणमात्रे काचि
ध्वनि सुप्रदः॥ सहस्रारनमस्तुभ्यं विष्णुपाणितलाश्रय सर्ववि
॥१॥ घ्नान् सर्वदोषान् विनाशय विनाशय सद्दहेर मुनिवन्दितपदपद्मं ॥१॥
स्वचक्रादिकोऽष्टभुज ज्वलनप्रकाशं नारायणास्य दपितं कृतवैरि
नाशं चक्रं भजामि भजतां परिभूतिनाशं॥ शंखं च क्रं गदां ज्ञं विन
पनमुशलं पाशांकुशं कुन्तं शार्ङ्गं नन्दकं खड्गं च शूलं पुरुषं हलं ध
नुः शुभ्ररेखैः दधानं॥ गंभा... चमाध्वं जनप्रद दमसं विघ्न हं धारयं

मन्त्राय दाहय दाहय मर्द्दय मर्द्दय छिन्धि छिन्धि भिन्धि भिन्धि
खादय खादय कालय भाखय क्रुद्ध क्रुद्ध ॐ फट् स्वाहा इति सु
दर्शन [illegible] कवचं संपूर्णं शुभमस्तु शुभं भूयात्

4

दैत्यान् त्रासय त्रासय भंजय भंजय परशक्तिं त्रासय त्रासय भंजय भंजय

हारकेयूरखड्गदनुजवधकरं चिन्तये विष्णुचक्रं इति मालामं
त्रध्यानम् ॐ नमो भगवते महासुदर्शनाय महाउग्रमहाच
क्र महावीर महातेजो भयंकराय॥ सर्वदुष्ट भयंकराय सर्व
शत्रून् त्रासय त्रासय भंजय भंजय परमंत्रांश्च त्रासय
त्रासय भंजय भंजय॥ परयंत्रान् त्रासय त्रासय पर
विद्यां त्रासय त्रासय भंजय भंजय भूतादिग्रहान् नाशय
नाशय दैत्यदानवबलपाशान् त्रासय त्रासय भंजय भंजय
शाकिनीडाकिनीवेतालादीन् त्रासय त्रासय भंजय भंज
य गंधर्वयक्षभूतपिशाचादीन् त्रासय त्रासय भंजय

5

श्रीगणेशाय नमः ॥ मुखे चारुहासं करे शंखचक्रं गले रत्नमाला स्वयं पीतवस्त्रं ॥ क-
टिव्यसूत्रं प्रियं पीतवस्त्रं धरन्तं मुरारिं भजे वेंकटेशम् ॥१॥ अजं निर्मलं नित्यमान-
न्दरूपं जगत्कारणं सर्ववेदान्तवेद्यम् ॥ विभुं भावनं सच्चिदानन्दरूपं धरन्तं मुरा-
रिं भजे वेंकटेशम् ॥२॥ सदा निर्मलं हस्तभूजानुपाशं लसत्कुन्दमालां सुशोभा-
॥१॥ प्रकाशं जगत्पावनं पादपद्मे रसालं धरन्तं मुरारिं भजे वेंकटेशम् ॥३॥ त्रिपा- ॥१॥
द्विच्छितं भावे वत्सस्थलांगं सुरैर्वन्दितं ब्रह्मरुद्रादिभिः स्वयं शिवं शंकरं स्तोत्र
निर्वाणरूपं धरन्तं मुरारिं भजे वेंकटेशम् ॥४॥ महायोगगम्यं परिभ्राजमानं वि-
इं शिवत्वरूपं महेशं सुरेशम् ॥ अहो बोधरूपं सदा दुर्गगम्यं धरन्तं मुरारिं भजे वेंकटे-
शम् ॥५॥ अहो मत्स्यरूपं महाकूर्मरूपं महाकालरूपं तथा नारसिंहं ॥ भजे कुब्जा

नृपं तथा जामदग्न्यं धरन्तं मुरारिं भजे व्यंकटेशम् ॥६॥ महाराघवं रावणं [illegible]
सदा सिंधु सेव्यं शरं शंबुरूपम् ॥ अहो हंसरूपं तथा दैत्यनाशं मुकुन्दं मुरारिं भ[illegible]
व्यंकटेशम् ॥७॥ अहो वेदरूपं महाकालरूपं तथा कल्किरूपं पुनः शेषरूपं
6 प्रभुं शाश्वतं लोकलीलावतारं मुकुन्दं मुरारिं भजे व्यंकटेशम् ॥८॥ इति श्री
॥२॥ व्यंकटगिरिमाहात्म्ये व्यंकटेशाष्टकं संपूर्णं शुभमस्तु शुभं भूयात् ॥

॥ऽ२॥ स पूर्ति सिद्धिम सिद्धिमदेवे॥

रीरितं ह्रनमिदं मुनीन्द्रैः॥१०॥ इति जान
कीमरकतेन्द्रहृदयनाध्यायः॥ श्रीकृष्ण॥
सीतापते दशरथात्मजदेवदेव राजीव
लोचन विभो जगदेकनाथ मत्तस्य नूप
रघुनन्दन दिव्यमूर्ते मा देहि राम जननी
जठरे निवासम्॥१॥ इन्दीवराभ सुखवे
रविबिंबदीपवक्त्रारविन्दकोटिरुचिता खिलरोम
कूप॥ मत्यावनाय धृतमानुषदिव्यदेह मा दे
हि राम जननीजठरे निवासम्॥२॥ श्री
लक्ष्मणाग्रज सुरासुरवन्दितांह्रे मत्स्याभिषू
लाषपरिपूरणसावधान॥ श्रीगाधिनन्दनम
खावनताडकारे मा देहि राम जननीजठरे नि
वासम्॥३॥ आनन्दसानन्दलिताखिललोक
कष्ट तोनाशपापजितवनपमदनुजात्म्यापो
त्यदेहदलितप्रथितानुभाव मा देहि रामज
ननीजठरे निवासम्॥४॥ शाखामृगेशप
रिपालक वीररल सुग्रीवराज्यदविभीष
णादत्तराज्य॥ स्थानस्थिरेनरसमत्तप
रीरजीव मा देहि राम जननीजठरे निवास
म्॥५॥ कोदण्डभंगदलिताखिलभूपसार
कोदण्डभंगपरिमीर्दितजामदग्न्य॥ पाथो
धिबद्धगिरिबन्दमनोज्ञसेतो मा देहि रामज
ननीजठरे निवासम्॥६॥ संसारदावधाम
नांबु विधिनना पावित्रवेश विश्वकृत
चित्रचरित्रचार॥ श्रीगौतमप्रियसुत मा भय
भयमत्तो मा देहि राम जननीजठरे निवा
सम्॥७॥ हे जानकीहृदयजीवनसुन्दरांगवीरा
धिवीर रघुवीर रमानिधीर॥ ...
निजौशसमानवक्त्र मा देहि ...
पाकं चरितं द्विजनसंसार...

स दाशरथि ... दुःख ... मो भव भवं भवसमुद्र संसार ... मनुजैः सदैव ... मनुजैः जन्म ... नमो नमः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ये खेचरा गोच
रस्थानकमा दुष्प्रभवन्ति ॥ दानानि नात्कातेऽ
संप्रसन्नास्ते न शुभाः दानविधिं प्रवच्मि ॥१॥
माणिक्यगोधूमसवत्सधेनुः कौसुम्भवस्त्रं
गुडहेमताम्रम् । आरक्तकं चन्दनमम्बुजं
च वदन्ति दानं हि विरोचनाय ॥२॥ सद्वंश
पात्रस्थिततण्डुलाश्च कर्पूरमुक्ताफ
लशुभ्रवस्त्रम् । युगोपयुक्तं वृषभं च रौ
प्यं चन्द्राय दद्यात् घृतपूर्णकुम्भ
म् ॥३॥ प्रवालगोधूममसूरिकाश्च वृ
षं तथा चापि गुडः सुवर्णः । आरक्तवस्त्रं
करवीरपुष्पं ताम्रं हि भौमाय वदन्ति दा
नम् ॥४॥ चैलं च नीलं कलधौतकांस्यं मु
द्गाज्यगारुत्मतसर्वपुष्पम् ॥ दासी च द
न्तौ द्विरदस्य नूनं वदन्ति दानं विधुनन्दनाय
॥५॥ शर्करा च रजनी तुरंगमः । पीतधान्यमपि
पीतमम्बरम् । पुष्परागलवणं च काञ्चनं प्री
तये सुरगुरोः प्रदीपताम् ॥६॥ चित्राम्बरं शुभ्र
रश्च वस्त्रं धेनुश्च सुवर्णं रजतं तुरंगम् । सु
तण्डुलाज्यौ तमगन्धयुक्तं वदन्ति दानं भृगुन
न्दनाय ॥७॥ माषाश्च तैलं विमलेन्द्रनील
तिलाः कुलत्थाः महिषी च लोहम् । सदक्षि
णां चेति वदन्ति नूनं दुष्टाय दानं रविनन्दना
य ॥८॥ गोमेदरत्नं च तुरंगमश्च सुनीलचैला
नि च कम्बलश्च । तिलाश्च तैलं खलु लो
हमिश्रं स्वर्भानवे दानमिदं वदन्ति ॥९॥
वैदूर्यरत्नं सतिलं च तैलं सुकम्बलं चापि
मदो मृगस्य । शस्त्रं च केतोः परितोषहेतो र्